

Pesach, het Feest van bevrijding!

Lieve vrienden

Deze dagen vieren wij in Israël en de Joodse mensen in de gehele wereld de gezette tijd van bevrijding: Pesach. Overgaand van slavernij naar vrijheid. Ik stel mezelf steeds de vraag of we wel uit de slavernij zijn na al deze eeuwen en jaren. Voor mezelf is het antwoord best duidelijk, we zijn nog steeds heel erg in wereldse slavernij.

We hebben nog steeds de werkelijke bevrijding en vrijheid in onszelf niet gevonden om in liefde en waarachtigheid dicht bij onze wonderbaarlijke identiteit te zijn, het volk van HaShem. Niets minder dan dat.

Zoals altijd missen de gezette tijden het punt waar het om gaat door grandioze feestelijkheden, in plaats van het nemen van tijd om in rust te komen, en om onze krankzinnigheid en activiteiten te reinigen, en van binnen na te gaan wat ons nog steeds in de weg staat om werkelijk vrij te zijn.

Dit mijn vrienden, is niet eenvoudig. Het is makkelijker om in grootspraak over de gezette tijden te spreken in traditie, om een leuk feest te organiseren waarbij iedereen blij is, maar werkelijke Pesach gaat veel dieper dan dat.

Het vraagt de mogelijkheid om naar onszelf te luisteren en om te kijken naar wat we kunnen opruimen en achter ons kunnen laten al hetgeen wat zich steeds maar weer herhaalt in ons persoonlijk leven als ook in het leven in het algemeen. Het is niet makkelijk want het kan veel pijn doen. Maar er is geen andere weg, mijn vrienden. Opklimmen om onze werkelijke identiteit te vinden, het betekend jezelf schoonwassen van de modder en valse maskers.

Ik ben blij om te vertellen dat onze studenten en het L'Chaim team doorgaan met het bezoeken, veel vreugde en levend water brengend aan de oudere harten. Ook de jongeren ontvangen diepe en groot voordeel hiervan. Dit is het echte werk, waarachtige verbondenheid.

Als laatste wil ik dit nog met u delen: deze week, een aantal dagen geleden bezocht ik een leuk huis voor ouderen in kibboets Kfar Blum wat naast Neot-Mordechai in het noordelijke deel van Galilea ligt. Ik ontmoette de manager ervan, een heel aardige vrouw. Het huis was schoon en prachtig. Men organiseert veel activiteiten die de ouderen bezig houden.

Toch vertelde ze me dat er nog steeds enigen waren die niet blij zijn. Ze vertelde me dat er toch iets ontbreekt. Ik vroeg haar me aan de ze mensen voor te stellen en me een rondleiding te geven.

De eerste man die ik zag heet ook Daniel. Hij zat in zijn stoel met een heel droevige blik. Hij maakte een erg eenzame indruk op mij. De manager stelde me aan hem voor. Het eerste wat ik deed was mijn hand plaatsen op zijn verstijfde schouder. Ik keek hem recht in zijn ogen. Met een zachte glimlach zei ik tegen hem: ik heet ook Daniel. Hij was plotseling heel blij en liet me zijn aardewerk zien wat hij gemaakt had. Hij leek me niet meer droevig te zijn. Hij leek heel levendig en toen wist ik wat er ontbrak in zijn leven: persoonlijk contact.

Daarna nam de manager me mee naar Alisa, een Holocaust overlevende die er uitzag als

een steen in het begin. Ze zat temidden van een groepsactiviteit. Het enige wat ik deed was naast de deur staan en haar in de ogen kijken, waarop ze vroeg: wie is deze man? De manager vertelde wie ik was. Het enige wat Alisa zei is dit: deze man maakt dat ik me goed voel en dat is wat ik nodig heb.

Ik kwam weer in het kantoor van de manager en ik vertelde haar: beste Chen, het is een prachtig huis voor ouderen wat je hier hebt, maar wat er ontbreekt is het persoonlijke, de hart tot hart verbinding. Ze begreep wat ik bedoelde. Hopelijk, met HaShem hulp en wil, zullen we volgend jaar daar ook kunnen werken.

Ik wil jullie allen bedanken, mijn vrienden! in Holland, in het bijzonder Margo en al de vrienden om haar heen die L'Chaim liefhebben met hun hele hart. Natuurlijk ook onze vrienden uit Noorwegen: Signe en Hans die zulke loyale en goede vrienden zijn al meerdere jaren.

Dank aan allen die ons ondersteunen. Speciaal dank aan Adonai, Elohei Israël de Ene en Enige.

Veel zegen, Daniel

Verslag van Shir en haar studenten

De maand van de lente is gekomen en met Pesach natuurlijk ook bijzondere bezoeken, een directe voorzetting van de verbondenheid die er ontstaan is de afgelopen jaren en die versterkt wordt na iedere ontmoeting.

Deze maand heeft Hemda van Modi'in een serieuze val gemaakt en brak iets in haar rug, is nu aan het rehabiliteren in een ziekenhuis. Ik bezocht haar en nam foto's mee van al de "kleinkinderen" zoals ze ons noemt en ze is blij dat ze ook komen om haar te bezoeken. Twee bezochten haar. Het is bijzonder om de verbondenheid te zien die is gemaakt en het doorgaan ook als het moeilijk is en tijdens routine bezoeken.

In mijn gesprekken met hen voorafgaand aan Pesach was ik keer op keer verwachtingsvol en ervoer ik dat ik me werkelijk blij voelde met het kennen van hen en het mogen spreken met elkaar, met hen blij te zijn en hen gelukkig te maken. Ik was blij verrast te horen dat vrijwilligers van voorgaande jaren hen opbellen om hen vreugdevolle dagen te wensen en te informeren naar hun welzijn. We wensen volledige herstel en goede gezondheid voor al onze winnaars en allen die het nodig hebben.

Vreugdevolle dagen en alleen blijdschap en goed nieuws.

Met veel liefde,
Shir

Mika en Rotem - op dinsdag gingen we naar Moshe en Arena na veel pogingen om er te komen vanwege de ceremonie die dag, het is verbazend hoe ze ieder detail herinneren.

Ze vertelden ook hoe betrokken ze waren bij Rotem die dienst had en ik ervoer hen echt als mijn grootouders, als iemand die sinds mijn 5e jaar geen grootouders heeft. Ik zocht steeds om dit gat te vullen en dat doen zij op een wonderbaarlijke manier. We realiseerden toen het bezoek bijna om was dat ik er eigenlijk niet over wilde praten. Ik beloofde om iedere maand te komen omdat ik het nog meer nodig heb dan hen. Ze zijn echt mijn favoriete mensen in het universum en het lijkt of ik naar een psycholoog ga als ik bij ze ben. Ik vertelde aan hen iets over waar een vriend van me doorheen gaat. Arena vertelde me dat Moshe precies hetzelfde meegemaakt had, we moesten erom lachen en ze lieten me realiseren dat het niet

het eind van de wereld is, Moshe vertelde hoe hij ermee om was gegaan en ik smolt helemaal door dit gesprek. Naast dat ze wonderen deden voor mijn relatie met Rotem, dankzij hen zijn we zo close en ik waardeer hen heel erg veel daarvoor. Yuval and Uri - we kwamen gisteren bij Bracha en een vriendin van de Mechina ging met ons mee en natuurlijk ontving Bracha haar met open armen.

We spraken wat over Pesach en te betekenis ervan, over het schoonmaken en natuurlijk over de familie die over komt voor de Feestdagen. We vertelden Bracha over onze recente ervaringen op de Mechina - de aankomende vlucht naar Polen en het was leuk om het te delen en over dingen te praten. We zien uit naar de komende week.

Naama en Yahli - vandaag kwamen we bij Esther die spaghetti voor ons klaar maakte met boter en kaas, we werden op de hoogte gebracht wat er de afgelopen week was gebeurd, ze vertelde over al het boodschappen doen wat ze gedaan had voor Pesach.

Ze vertelde ons over de Holocaust herinneringsceremonie die haar hadden uitgenodigd om eraan deel te nemen. We spraken over het creëren van een beetje ruimte waar Yahli en ik mee bezig zijn en vertelden haar enkele ervaring daaromtrent. We brachten lekkernijen mee voor Pesach en aten er van bij de thee en koffie, toen bekeken we even het nieuws en spraken over de huidige situatie in het land. Zoals gewoonlijk namen we afscheid met een stevige knuffel en ook met een beetje weemoed omdat het bezoek weer afgelopen was.

Yuval - met Raya gaat het goed en nu het wat warmer wordt gaat ze ook een beetje naar buiten.

Ik had Corona dus hadden we de afspraak in het weekend afgezegd maar we zullen elkaar gauw weer ontmoeten het zo dicht bij elkaar wonen helpt echt enorm en maakt het voor mij in staat om iedere week te komen. helli- ik was met Tova en had een plezierige en relatief positieve ontmoeting, Tova's situatie is niet erg veel veranderd, ze is nog steeds thuis en niet in staat om naar buiten te kunnen en ze is relatief tevreden met de zorgverlener die een paar uur per dag komt. Hodia Rivka - Ik belde Tova vandaag om een goede Seder te wensen. Ze vertelde dat het goed met haar ging, met God's hulp spraken we over Pesach en de essentie van deze dagen. Het was goed om met haar te spreken.

Verslag uit het Noorden

Al de studenten van de Meitsar, Kfar Hanasi en Ma'yan Baruch gingen door met het wekelijks bezoeken. van de winnaars tot Pesach en ze zullen daarna weer terug komen. Zoals altijd brengen de studenten de winnaars hoop en vreugde

Mina was jarig tijdens Pesach

Tot mijn grote spijt stierf Rivka Kondor uit Neot-Mordechai plotseling, een week voor Pesach.

De laatste foto van Rivka met studenten, die ik ongeveer een maand geleden maakte...

Ook voor de studenten was dit moeilijk om mee om te gaan omdat ze haar net nog bezocht hadden en ze het toen nog heel goed met haar ging en ze ook heel blij was. Rivka verliet ons tevreden en als een heel blij en optimistisch persoon. We zullen haar allemaal erg missen.

Vlak voor Pesach vergezelde ik de studenten in het bezoek aan Rachel in Neot

De studenten zaten al aan tafel en hadden het heel gezellig met Rivka. Ik maakte koffie voor haar en we zaten en spraken totdat het tijd was om terug te gaan. Steve, Tsila en Peretz hebben deze dag genoten.

Speciaal verhaal van Rachel uit Rosh Pina.

Het is al ongeveer 5 jaar dat Rachel niet alleen kon wonen en haar dochter haar in huis nam en goed voor haar zorgt. Deze verandering maakte Rachel alleen wel erg afhankelijk. Ze verloor de mogelijkheid om eropuit te gaan wanneer ze wilde met haar scooter om haar vrienden te bezoeken, de programma's voor ouderen te bezoeken en nog wel meer. Hierdoor ging haar gezondheid ook achteruit en Corona maakte het nog erger.

Nu gaat Rachel bijna niet meer naar buiten, ze blijft in haar kleine kamer en kijkt naar films op een groot tv scherm en luistert naar klassieke muziek. Dat vindt ze echt mooi om te doen. Ze is blij met dit vermaak wat haar "een uitzicht geeft op de buitenwereld". Natuurlijk heeft wel meer nodig dan dit! Dat is ze zich heel goed bewust. Als ik haar bezoek is ze erg blij en krijg ik een enorme knuffel van haar.

Wat ze het leukste vindt is de muziek van de Nederlandse violist André Rieu. Hij is de directeur van een fantastisch orkest die populaire klassieke muziek speelt over de hele wereld. Elk van zijn concerten trekt duizenden mensen en Rachel houdt van zijn vriendelijke persoonlijkheid en vredige karakter die hij weergeeft door de taal van de muziek.

Rachel volgt Andre Rieu via Youtube. Ik vertelde dit aan Margo (onze vriendin van L'Chaim in Nederland) en het feit is dat Margo heel dicht bij de stad woont waar Andre Rieu woont.

Margo organiseert iets ongewoons. Margo nam contact op met Andre, vertelde hem over Rachel, en vroeg hem of hij haar een persoonlijke groet wilde sturen. En dat deed Andre! Hij maakte speciaal voor haar een video clip en stuurde het ons.

Ik keek er samen met Rachel naar en in het begin kon Rachel niet geloven wat er gebeurde. Ze was zo diep geraakt! Ze moest huilen van blijdschap.

Later belde haar dochter en vertelde me dat er niets is in de wereld wat Rachel gelukkiger kon maken dan dit.

Dank je wel, Margo, dat je Rachel zo blij hebt gemaakt, liefde en vreugde in haar leven door dit fantastische idee.

Luister en geniet van deze video clip special speciaal voor Rachel gemaakt
<https://vimeo.com/669448370/6188f8a546>

Met hartelijke groet, Timek

Daniel Braun

Email: danielxrw@gmail.com

Telefoon: + 972 54 772 3510

Website: lechaim2life.org.il (Hebreeuws)

lechaim2life.org.il/english (Engels)